

List do Rzymian

Rozdział 4

1. Cóż tedy rzeczymy, że znalazł Abraham, ojciec nasz wedle ciała? 2. Abowiem jeśli Abraham z uczynków jest usprawiedliwiony, ma chlubę - ale nie u Boga. 3. Bo co Pismo mówi? Uwierzył Abraham Bogu i poczytano mu jest ku sprawiedliwości. 4. A temu, który robi, zapłata nie bywa poczytana podług łaski, ale podług powinności. 5. A temu, który nie robi, ale wierzącemu w tego, który usprawiedliwia niepobożnego, poczytana bywa wiara jego ku sprawiedliwości wedle postanowienia łaski Bożej. 6. Jakoż też Dawid opowieda błogosławieństwo człowieka, któremu Bóg poczyta sprawiedliwość bez uczynków: 7. Błogosławieni, których nieprawości są odpuszczone, a których pokryte są grzechy. 8. Błogosławiony mąż, któremu Pan grzechu nie poczytał. 9. To tedy błogosławieństwo w obrzezaniu tylko jest czyli też w odrzezce? Abowiem powiadamy, iż poczytana jest wiara Abrahamowi ku sprawiedliwości. 10. Jakoż tedy jest poczytana? W obrzezaniu czyli w odrzezku? Nie w obrzezaniu, ale w odrzezku. 11. I wziął znak obrzezania, pieczęć sprawiedliwości wiary, która jest w odrzezku, aby był ojcem wszystkich wierzących przez odrzezek, aby i onym poczytano było ku sprawiedliwości 12. a żeby był ojcem obrzezania nie tylko tym, którzy są z obrzezania, ale i tym, którzy chodzą stopami wiary, która jest w odrzezku ojca naszego Abrahama. 13. Abowiem nie przez zakon obietnica Abrahamowi abo nasieniu jego, aby był dziedzicem świata, ale przez sprawiedliwość wiary. 14. Bo jeśli którzy z zakonu dziedzicmi są, próżna została wiara i wniwecz się obróciła obietnica. 15. zakon bowiem gniew sprawuje. Abowiem gdzie zakonu nie masz - ani przestępstwa. 16. Dlatego z wiary, aby wedle łaski była mocna obietnica wszystkiemu nasieniu; nie tylko temu, które jest z zakonu, ale i temu, które jest z wiary Abrahamowej, który jest ojciec nas wszystkich 17. (jako jest napisano: Żem cię ojcem wielu narodów postanowił) przed Bogiem, któremu uwierzył, który ożywia umarłe i zowie to, czego nie masz, jako to, co jest. 18. Który przeciw nadziei w nadzieję uwierzył, że miał zostać ojcem wielu narodów, podług tego, co mu było rzeczone: Tak będzie nasienie twoje. 19. I nie osłabiał w wierze ani się oglądał na ciało swe obumarłe, gdy już miał około sta lat, i na obumarły żywot Sary. 20. W obietnicy też Bożej z niewiary nie wątpił, ale się umocnił wiarą, oddawszy chwałę Bogu, 21. dostatecznie wiedząc, iż cokolwiek obiecał, mocen jest i uczynić. 22. Przeto mu też poczytano ku sprawiedliwości. 23. A nie tylko dla niego napisano jest, iż mu przyczytano jest ku sprawiedliwości, 24. ale też dla nas, którym ma być poczytano, wierzącym w tego, który wzbudził Jezusa Chrystusa Pana naszego z martwych; 25. który jest wydan dla występków naszych, a wstał z martwych dla usprawiedliwienia naszego.